

Sygn. akt **II Ka 44/20**

POSTANOWIENIE

Dnia **5 sierpnia 2020r.**

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Robert Pelewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Czachurska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2020 roku sprawy **A. K. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk

w przedmiocie wniosku pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej o uzupełnienie wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 16 lipca 2020r. poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrotu wydatków

na podstawie art. 626 § 2 kpk i art. 635 kpk i art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk

postanawia

zasądzić od oskarżonego A. K. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. K. (1) kwotę 840,00 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2019r. sygn. II K 98/19 Sąd Rejonowy w Mielcu na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko A. K. (1) o przestępstwo z art. 207 § 1 kk popełnione w okresie od maja 2018 r. do 23 grudnia 2018r. warunkowo umorzył na okres próby 2 lat. W punkcie II wyroku tenże Sąd na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego B. K. (1) obowiązek częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 2000 zł. Ponadto Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów występowania w sprawie pełnomocnika z wyboru, a także zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli Prokurator Rejonowy w (...) oraz pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej B. K. (1) – obie na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator Rejonowy w (...) zaskarżył wyrok Sądu I instancji w części dotyczącej orzeczonego obowiązku w postaci zapłaty na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. K. (1) kwoty 2000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (pkt II wyroku) – zarzucając obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 67 § 4 kk poprzez niewskazanie terminu wykonania nałożonego na oskarżonego obowiązku i wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w punkcie II wyroku 3-miesięcznego terminu do wykonania przedmiotowego obowiązku.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej B. K. (1) zaskarżył wyrok Sądu I instancji w całości na niekorzyść oskarżonego z uwagi na błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia – domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez uznanie oskarżonego za winnego dokonania zarzuconego mu czynu, wymierzenie skazanemu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat oraz orzeczenie wobec oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego obowiązku częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 5000 zł. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego B. K. (1) wniósł także o zasądzenie od oskarżonego na

rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrotu wydatków, jakie poniosła w związku z występowaniem w sprawie wraz z pełnomocnikiem w postępowaniu apelacyjnym.

W postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu uwzględnił zarzuty apelacji oskarżyciela publicznego i wyrokiem z dnia 16 lipca 2020r. wydanym pod sygn. II Ka 44/20 zmienił zaskarżony wyrok w punkcie II, przyjmując zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego 3-miesięczny termin do realizacji orzeczonego obowiązku zapłaty częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Wyrokiem tym zasądzone ponadto na rzecz ustanowionego w sprawie obrońcy z urzędu stosowne kwoty za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu przed sądem I i II instancji, a także zwolniono oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a poniesionymi wydatkami obciążono Skarb Państwa.

W dniu 27 lipca 2020r. do Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu wpłynął wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej B. K. (1) o uzupełnienie wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrotu wydatków, jakie poniosła w związku z występowaniem w sprawie pełnomocnika w postępowaniu apelacyjnym, według norm przepisanych prawem. We wniosku tym pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej B. K. (1) powoływał się na treść przepisów art. 626 § 2 kpk, art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk i art. 616 § 1 pkt 2 kpk.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu stwierdził co następuje:

Wniosek pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego B. K. (1) zasługuje na uwzględnienie, a decydujące znaczenie w tym względzie ma przepis art. 635 kpk.

Zgodnie bowiem z treścią art. 635 kpk niezależnie od tego, kto wniósł środek odwoławczy, jeżeli dojdzie do zmiany wyroku skazującego lub orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania na niekorzyść oskarżonego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ustala się na ogólnych zasadach. W świetle treści powyższego przepisu nie ma zatem znaczenia, kto wniesie środek odwoławczy, bowiem jeżeli tylko dojdzie do zmiany wyroku skazującego lub orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania na niekorzyść oskarżonego, koszty procesu za postępowanie przed sądem drugiej instancji są ustalane na zasadach ogólnych. Przepis art. 635 kpk ma zatem zastosowanie również wówczas, gdy wniesionych zostało kilka środków odwoławczych i uwzględnione zostały tylko niektóre z nich. W takim przypadku art. 636 kpk nie ma zastosowania i strona będąca autorem takiego nieuwzględnionego środka nie zostanie obciążona kosztami postępowania odwoławczego. Innymi słowy oskarżony będzie zobowiązany do zwrotu wydatków oskarżycielowi posiłkowemu, nawet jeżeli jego środek odwoławczy nie został uwzględniony, o ile sąd odwoławczy uwzględni środek odwoławczy na niekorzyść oskarżonego wniesiony przez inną osobę, np. oskarżyciela publicznego lub innego oskarżyciela posiłkowego (zob. K. Nowicki, w: J. Skorupka red., KPK. Komentarz, 2016, s. 1868). Chodzi o to, że koszty procesu ponosi strona przegrywająca proces, choć należy dostrzec, iż postępowanie odwoławcze zazwyczaj nie jest wynikiem działań oskarżonego, w stosunku do którego zapadł łagodniejszy wyrok przed sądem meriti. W sytuacji zatem, gdy sąd odwoławczy uwzględnił apelację prokuratora i podwyższył wymierzoną oskarżonemu karę, lecz nie uwzględnił dalej idącej apelacji oskarżyciela posiłkowego, w rezultacie i tak obowiązany jest zasądzić od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego poniesione przez niego wydatki, gdyż możliwość zwolnienia z ich uiszczenia, gdy przemawiają za tym względy słuszności, dotyczy tylko kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa (por. D. Świecki red., Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany do art. 635, LEX 2020). W przypadku zatem uwzględnienia apelacji oskarżyciela publicznego prowadzącej do zmiany wyroku, o której mowa w art. 635 kpk, połączonego z nieuwzględnieniem apelacji oskarżyciela posiłkowego (pełnomocnika) czy oskarżonego (obrońcy), sąd odwoławczy jest zobowiązany zastosować konsekwencje wynikające z treści art. 627 kpk i obciążyć skazanego wydatkami poniesionymi przez oskarżyciela posiłkowego (por. J. Bratoszewski, w: R. A. Stefański, S. Zabłocki, KPK. Komentarz, t. 3, 2004, s. 941).

W realiach przedmiotowej sprawy mamy do czynienia z sytuacją przedstawioną powyżej. Mimo iż Sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej B. K. (1), to jednak na skutek uwzględnienia apelacji oskarżyciela publicznego doszło do zmiany zaskarżonego wyroku Sądu I instancji na niekorzyść oskarżonego A.

K. (1) – poprzez wskazanie 3-miesięcznego terminu do realizacji orzeczonego obowiązku zapłaty częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego. Okoliczność ta obligowała Sąd odwoławczy do zasądzenia od oskarżonego A. K. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. K. (1) kwoty 840,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym - na podstawie art. 635 kpk w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk w zw. z § 11 ust. 2 pkt 4 w zw. z §11 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.).

Brak powyższy należało uzupełnić w trybie art. 626 § 2 kpk i dlatego orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia doręczyć:

- oskarżonemu A. K. z pouczeniem;
- obrońcy oskarżonego adw. P. Ł.;
- osk. posiłkowej B. K. z pouczeniem;
- pełnomocnikowi osk. pos. adw. P. B.;
- Prokuraturze Rejonowej w (...)

SSO Robert Pelewicz